

taget hans Klage, havde indhentet Erklæringer fra Amtmanden og Byfogden, og derimod ikke yderligere havde henvendt mig til ham. Det forekommer mig, at jeg er fuldkommen berettiget til, naar der foreligger en Klage over Embedsmænd, der ere mig undergivne, da at indhente Erklæringer fra dem. I hvilket Diemed, jeg gjør det, om det sker for at faae Klarhed angaaende det Faktum, som er mig forebragt, eller mulig for at faae en eller anden Oplysning om den paagjældende Embedsmænds Forhold og Færd, som jeg maatte være berettiget og forpligtet til at søge at faae, det antager jeg, det ærede Medlem vil overlade til mig. Men, naar jeg ikke opfordrede det ærede Medlem til at udtale sig yderligere, tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem ved nærmere Overveielse vil finde det ganske naturligt. Jeg havde faaet den Oplysning om de opgivne Fakta, som jeg ansaa for nødvendig, for nemlig at kunne komme til det Resultat, at der var Intet, som kunde foranledige eller berettigte til en Indskriben gjennem judiciel Forfølgning. Naar dette var givet, vilde det vistnok have været besynderligt, om det ærede Medlem fra mig havde faaet Opfordring til at meddele mig, om der ikke var Mere at indberette og Klage over, end han fra Begyndelsen havde fremført. Det kunde jeg overlade ganske rolig til det ærede Medlem selv.

J. A. Hansen: Jeg glemte sidste Gang, da jeg havde Ordet, at bemærke, at Justitsministeren i en Del af sit Foredrag syntes at gaa ud fra, at det ved Forespørgselen tilsigtedes at faae En eller Anden straffet; han talte om at tilfælde, straffe, forandre Straffeloven o. s. v.; men jeg vil bede den ærede Minister nærmere at overveie, hvorvidt han virkelig kan antage noget Saadant efter Forespørgselsens Ordlyd, der jo ikke gaar ud paa noget som helst Andet end den Færd, Stedets Politimester finder, at der er ved kommende Valg, og altsaa aldeles ikke beskæftiger sig med, hvad der er sket, men kun den Færd, Politimesteren paa Stedet forudsier at der kan blive ved kommende Valg. Jeg tror ikke at den ærede Justitsminister vel ville kunne gaa videre, og han erklærede jo, at han heller ikke vilde gaa videre, men jeg tror alligevel, at denne Forespørgsel, og hvad der ellers er fremkommet, vil bidrage til, at der kan være lidt mere Sikkerhed ved kommende Valg; jeg holder mig overbevist om, at Stedets Politimester ved kommende Valg vil gjøre Sit til, at de Spaadomme, han har udfæstet, ikke vilde gaa i Opfyldelse, jeg holder mig overbevist om, at han vil anvende al sin Kraft paa at tilintetgjøre sin Spaadoms Rigtighed, og det er kun dette, som er tilsigtet ved selve Forespørgselen.

Himestad: For saa vidt det var den ærede Forespørgers Mening her i Thinget at komme til

at udtale en Del af det, som han, efter hvad han selv har oplyst, ogsaa paa andre Steder er ifærd med at udtale nemlig sine Stemninger og Tølelser lige over for Politimesteren i Svendborg, vilde jeg have fundet denne Forespørgsel meget naturlig og rimelig fra hans Standpunkt, men derimod kan jeg ikke negte, at Sagen skiller sig anderledes for mig, naar der angives det Motiv for Forespørgselen, som der under Sagens senere Gang er fremkommet. Den begyndte først med at tage sit Udgangspunkt i, hvad der var paaseret med Riben o. s. v., udenfor den første Forespørgers Bopæl, og derefter bredte den sig ud til en almindelig Udtalelse om Politimesteren i Svendborg, men senere er det blevet koncentreret derhen, at man nærmest støttede sig paa den Yttring af selve Politimesteren i Svendborg, at man ved kommende Valg kan besyrgte større Færd og Forstyrrelser af den offentlige Orden, end den, der tidligere har fundet Sted. Jeg kan ikke negte, at, naar dette er det Udgangspunkt, man tager, saa forekommer Forespørgselen mig at være overmaade lidt nødvendig, thi man kan jo da altsaa netop gaa ud fra, at Politimesteren har et aabent Die for de Færd for den offentlige Orden, der kunne møde ved kommende Valg, og der er aldeles ingen Grund til at betvivle, at han med et saa forubseende Blik ikke ogsaa skulde kunne, naar den Tid nærmer sig, træffe sine Foranstaltninger for at imødegaa disse Færd. Jeg tror, der kan være noget Rigtigt i, hvad Politimesteren i Svendborg skal have skrevet i Erklæringen, at hensynsløse Agitationer ville kunne medføre Forstyrrelse og Færd for den offentlige Orden. Naar man saaledes fremturer i en Undergravelse af Lilliden til Dyrigheden og Domstolene, hvad enten dette nu kommer frem under Form af Beslagelse over, at denne Lillid mangler, eller den fremkommer paa en mere direkte Maade ved en ligefrem derpaa rettet Virksomhed, saa kan der blive Færd for den offentlige Orden, men det forekommer mig, at der mindst lige over for den Mand, der længe iforveien har forudset disse Færd, er nogen Grund til at stille Opfordring om at paalægge ham at være forberedt paa at imødegaa dem.

J. A. Hansen: Det ærede Medlem maa ikke have lagt Mærke til, hvorpaa jeg støttede denne Formening; jeg har støttet den derpaa, at Politimesteren, uagtet han selv med Hensyn til det, der var sket, erkjendte, at vi maatte takke Gud for, at der ikke var sket mere, gif op paa et affides Sted og lod Sværmen tumle sig, som den vilde. Han har altsaa, uagtet han indsaar, hvilken Færd der var tilfælde, og takkede Gud for, at der ikke var sket videre, glemte, at han var Politimester, og hvor han som saadan burde være, og er gaaet op paa et affides Sted uden at vide, hvad der paaserede; men naar han har gjort det under disse Omstændigheder, saa forekommer det